

AUGLÝSING

96

1. júní

um breytingar á Lyfsöluskrá I, 15. marz 1951.

Frá og með 1. júní 1951 ganga í gildi breytingar á Lyfsöluskrá I, 15. marz 1951, útgefnar af þessu ráðuneyti 1. júní 1951.

Heilbrigðismálaráðuneytið, 1. júní 1951.

Steingrímur Steinþórsson.

Ragnar Bjarkan.

HAFNARREGLUGERÐ

97

1. júní

fyrir Hólmavíkurkaupþún.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Hólmavíkurhöfn takmarkast að sunnan af línu, er hugsast dregin frá höfðanum sunnan við Kleifavör yfir fjörðinn í Viðidalsárhöfða utanverðan, og að norðaustan af Vallnesi hornrétt á fyrrnefnda línu.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, skulu renna í hafnarsjóð Hólmavíkurkaupþúns og skal honum eingöngu varið til þess að gera umbætur á höfninni og mannvirkjum, er henni heyra til, svo og reksturs, viðhalds og leiðbeininga við innsiglinguna.

Hreppsnefnd Hólmavíkurhrepps kýs þriggja manna hafnarnefnd til fjögurra ára í senn og ákveður laun hennar, og hefur hún, undir yfirstjórn hreppsnefndar og undir yfirumsjón atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins, framkvæmd hafnar-mála, og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á henni og á eignum hennar, stýrir öllum framkvæmdum er þar að lúta og annast fjárhald hafnarinnar, innheimtu og reikningsskil fyrir hönd hreppsnefndar.

Ef hafnarnefnd óskar eftir skal hreppsnefnd skipa bryggjuvörð eftir ábendingu hennar og gefur hafnarnefnd manni þeim erindisbréf, annars er hafnarnefnd heimilt að annast þau störf sjálf. Hafnarnefnd kýs formann úr sínum hóp og er hann hafnarstjóri.

Hreppsnefndin veitir fé úr sjóðnum til umræddra framkvæmda, eftir tillögum hafnarnefndar og ákveður hvernig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á eignum hans eins og öðrum eignum hreppsfélagsins.

Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningunum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

97
1. júní

III. KAFLI

Um almenna reglu.

3. gr.

Hafnarstjóri sér um, að gætt sé reglu á höfninni og á landi hennar. Er öllum skylt að hlíta boði hans og banni og enn fremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

4. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa, eða öðrum störfum, sem þar eru framin.

5. gr.

Skyld er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarstjóra.

6. gr.

Ekki má kasta útbyrðis seglfestu, ösku, kolum, fiskúrgangi eða neinu öðru, er valdið getur skemmdum á höfninni frá skipum, er þar liggja, né flytja það úr landi í höfnina.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki né fylla upp eða dýpka út frá landi, nema eftir tillögum hafnarnefndar og samþykki hreppsnefndar Hólmavíkurhrepps.

Sá, sem vill gera eitthvað slíkt mannvirki, skal senda hafnarnefndinni beiðni um það, og skal beiðninni fylgja lýsing á því og uppdráttur, ef með þykir þurfa. Hafnarnefnd afgreiðir síðan málið til hreppsnefndar. Eigendum þeirra mannvirkja, sem eru eða kunna að verða gerð með leyfi hreppsnefndar, er skylt að halda þeim við þannig, að engin hætta geti stafað af þeim. Nú vanrækir eigandi slíks mannvirkis að halda því í því ástandi, sem nauðsynlegt er að áliti hafnarstjóra, er þá hafnarnefndinni heimilt að láta gera við mannvirkið á kostnað eiganda, en eigandi er ávallt ábyrgur fyrir öllum þeim skaða á skipum og mannvirkjum annarra, er kann að stafa frá mannvirki hans.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra í höfninni.

7. gr.

Skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að þau tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarstjóra eða starfsmanna hafnarinnar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggjunni, að eigi sé nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að eða frá. Skipum eða bátum má ekki leggjast svo, að það hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnsögumanns eða starfsmanna hafnarinnar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni og getur þá hafnarstjóri látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda.

8. gr.

97

Ekki má festa skip við bólvirki eða bryggju nema við festarhringa eða festarstólpana. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess ekki nægilega gætt má krefjast, að bætt sé úr því tafarlaust. Virstrengir og festar skulu klæddar þar sem þær hvíla á bryggjunni. Skyld er að hafa tryggar hlifar milli skips og virkis eða bryggju.

1. júní

9. gr.

Gufuskip og önnur vélskip mega ekki láta vélarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hættu af því. Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að öþörfu.

10. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur þar, sem það að áliti hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarstjóri láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Notkun hafnarbryggna.

11. gr.

Meðan hafnarnefnd ekki ákveður annað, er skipum heimilt að leggjast við bryggjur hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip, að öðru jöfnu, er sigla eftir fyrir fram ákveðinni og auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til þess að leggjast að bryggju þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau skip að vikja meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skipa ekki haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarstjóra, ber því að vikja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Enn fremur ber hafnarstjóra að vísa skipi frá bryggjunni, áliti hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

12. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skyld að hafa nægilega sterka hlífidúka milli skips og bryggju, svo að ekkert falli fyrir borð. Sé þess ekki gætt, ber hafnarstjóra að stöðva verkið, unz bætt verður úr því sem áfátt er.

Kjölfestu má ekki taka annars staðar á lóðum eða mannvirkjum hafnarinnar en þar, sem hafnarstjóri vísar til.

13. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggjuna, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, skal hafnarstjóri sjá um að það sé gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiða allan kostnað.

14. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láttnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki né annars staðar á landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarstjóra. Skal flytja burt muni og vörur jafnóðum og hann krefst þess. Sé það ekki gert, lætur hann gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða ábyrgðarmanns hans.

97

1. júní

VI. KAFLI

Um hafnar- og bryggjugjöld.

15. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip, vélskip og bátar, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestargjald í hvert sinn sem þau leggjast við bryggju eða á höfninni, þó með þeim undantekningum, sem síðar getur.

Ef ekki er öðruvísi ákveðið, greiðist lestargjaldið af nettó burðarmagni skipsins í heilum tölum, en brotum skal sleppt.

- a. Skip, sem eru eign búsettra manna í Hólmavíkurbreppi og skrásett þar og eru ekki í millilandasiglingum, skulu greiða lestargjald (hafnargjald) einu sinni á ári, kr. 2.50 fyrir hverja brúttó smálest, þó ekki minna en kr. 60.00 árlegt gjald. Opnir vélbátar greiði kr. 20.00 ljósa- og hafnargjald á ári. Gjaldþagi er 1. október ár hvert.
- b. Skip stærri en 12 lestir brúttó, sem ganga eftir föstum, auglýstum ferðaáætlunum, greiði 20 aura fyrir hverja nettó smálest í hvert skipti, sem þau koma til hafnar.
- c. Öll önnur skip stærri en 12 smálestir brúttó, sem til hafnarinnar koma, nema herskip (varðskip), björgunarskip, skip, sem gerð eru út til visindalegra rannsóknna, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiskip, og skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda, skulu greiða 60 aura lestargjald fyrir hverja nettó smálest.
- d. Vélbátar minni en 12 smálestir brúttó, greiði í hafnargjald 10 krónur í hvert sinn sem þeir koma til hafnarinnar. Undanþegnir eru bátar af verzlunarsvæðinu, sem eru í kaupstaðarferð eða öðrum heimiliserindum.
- e. Liggi skip lengur við bryggju en einn sólarhring, ber því að greiða 15 aura á hverja nettó smálest í bryggjugjald fyrir hvern sólarhring eða brot úr sólarhring sem fram yfir er.

VII. KAFLI

Um ljósagjald.

16. gr.

Öll skip, sem koma til hafnarinnar frá 1. ágúst til 14. maí, að báðum dögum meðtöldum, og hafnargjöld greiða samkv. hafnarreglugerðinni, skulu greiða ljósagjald sem hér segir:

- a. Skip 4—50 lesta, sem eru eign búsettra manna í Hólmavík eða gerð út þaðan til fiskiróðra og eru ekki í millilandasiglingum, greiði kr. 30.00 á ári.
- b. Innlend fiskiskip greiði í hvert sinn, er þau koma til hafnar, gjald, miðað við brúttó smálest, sem hér segir:

Skip allt að 50 smálestir	kr. 10.00
Skip 50 smálestir og yfir	— 15.00

- c. Öll önnur skip greiði:

Skip undir 200 smálestir	kr. 10.00
Skip frá 200—400 smálestir	— 20.00
Skip yfir 400 smálestir	— 60.00

Þó greiði farþegaskip yfir 400 smálestir 3 aura af hverri brúttó smálest í hvert skipti.

VIII. KAFLI

Um vörugjald.

97
1. júní

17. gr.

Fyrir notkun hafnarinnar skal greiða vörugjald af öllum vörum, sem fluttar eru úr landi um borð í skip á höfninni, eða úr skipi í land á hafnarsvæðinu, með þeim undantekningum, sem um getur í næstu greinum.

18. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gald.

Af vörum, sem settar eru á land, en eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé þess getið á farmskránni, greiðist ekkert gjald.

19. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskránni.
- Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta, til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- Póstflutningur og farangur ferðamanna.
- Vörur, sem fluttar eru úr herskipi (varðskipi) og í herskip.

20. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu telst sem heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikning vörugjalds og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í té eftirrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður skips (eða báts) gefa drengskaparvottorð um vörumagn það, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu sendingu, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því sem vörugjaldskrá tiltekur og gjald greiðist eins og þar segir.

Ef vafi leikur á því í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarstjóri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

21. gr.

Vörugjaldskrá.

1. Aðfluttar vörur.

- flokkur. Gjald 1 kr. hver 100 kg: Kornvörur, sykur.
- flokkur. Gjald 85 aurar hver 100 kg: Kol, fóðurvörur, áburður.
- flokkur. Gjald 50 aurar hver 100 kg: Salt.
- flokkur. Gjald 55 aurar hver 100 kg: Sement.
- flokkur. Gjald 1.25 kr. hver 100 kg: Allar vörur, sem ekki heyra undir aðra flokka og greiðast eftir þyngd.
- flokkur. Gjald 1 kr. hver 100 kg: Olía og benzín. Hver tunna kr. 3.00.
- flokkur. Gjald 25 aurar hver tunna: Tómar tunnur og föt, uppsett og óuppsett.
- flokkur. Gjald 18 aurar hvert teningsfet: Timbur.
- flokkur. Gjald 40 aurar hvert teningsfet: Aðrar vörur, sem reiknast eftir máli.

- 97 10. flokkur. Gjald 5 kr. fyrir stórgripi og kr. 1.50 fyrir sauðkind.
 1. júní 11. flokkur. Gjald 75 aurar fyrir stykki: Stykkjavara.

2. Útfluttar vörur.

1. flokkur. Gjald kr. 1.80 hver 100 kg: Kjöt.
2. flokkur. Gjald kr. 0.50 hver tunna: Sild.
3. flokkur. Gjald 1 kr. hver 100 kg: Mjólk, skyr, hey.
4. flokkur. Gjald 60 aurar hver 100 kg: Hraðfrystur fiskur og saltfiskur.
5. flokkur. Gjald kr. 1.25 hver 100 kg: Allar vörur, sem reiknast eftir þyngd, ótaldar áður.
6. flokkur. Gjald 50 aurar hvert stykki: Umbúðir og tómar tunnur.
7. flokkur. Gjald 75 aurar hvert stykki: Stykkjavara.

3. Um aflagjald.

Af heildarafla skips greiðist 6 krónur af hverri smálest fiskjar, slægðum með haus, sem landað er á hafnarsvæðinu, nema af sild. Af hverju máli eða tunnu sildar greiðist 35 aurar. Gjald þetta er kræft um leið og afla er landað og greiðist það af eiganda skips eða umboðsmanni hans.

Skyldir eru skipstjórar og formenn að gefa hafnarverði upp heildarafla skipsins í hvert sinn. Ef það er ekki gert, skal hafnarvörður áætla aflamagnið og innheimta samkvæmt þeirri áætlun. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á afla, þar til gjöldin eru að fullu greidd. Heimilt er hafnarnefnd að semja um aflagjald af heimabátum, að fengnu leyfi hreppsnefndar.

IX. KAFLI

Um ýmis gjöld til hafnarinnar.

22. gr.

Verði hafskipabryggja og plön og önnur mannvirki hafnarsjóðs leigð einstökum mönnum til sildarsöltunar eða annars reksturs, skal um það gerður sérstakur samningur.

Samningur þessi skal fyrir hönd hafnarsjóðs gerður af hafnarnefnd, sem síðan ber hann undir hreppsnefnd til staðfestingar.

Nægilegt er, að formaður hafnarnefndar og oddviti hreppsnefndar undirriti samninginn sem leigusalar.

23. gr.

Legugjald í múrningum hafnarinnar skal vera:

- a. Í grynri múrningunni (fyrir opna vélbáta) kr. 150.00 á ári fyrir bátinn.
- b. Í dýpri múrningunni (fyrir stærri báta) kr. 750.00 á ári fyrir bátinn.

X. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

24. gr.

Skipstjóri eða formaður á bát ber ábyrgð á greiðslu hafnar- og bryggjugjalda. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á skipinu eða bátnum, ber eigandi ábyrgð á greiðslu gjaldanna. Hafnarsjóður hefur haldsrétt yfir skipi eða báti unz gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem ekki eru í reglugerð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum; skal greiða þau áður en skipið fer burt úr höfninni. Gjalddaga fyrir ársgjöld ákveður gjaldkeri hafnarsjóðs.

25. gr.

97

1. júní

Gjöld fyrir vörur þær, sem um getur í 21. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans í Hólmavík, og hefur hafnarsjóður haldsrétt á vörunum unz gjaldið er greitt. Leigu samkv. 22. gr. greiðir samningsaðili. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa skil á greiðslunni. Ef skip eða bátar hafa ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnar, fellur í gjalddaga þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga þegar vörurnar eru komnar í skip.

26. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari renna í hafnarsjóð. Gjaldkeri hafnarnefndar sér um innheimtu þeirra. Fjáreignir hafnarsjóðs skal geyma og ávaxta á tryggilegan hátt, og eru hafnarnefndarmenn ábyrgir fyrir þeim. Fé sjóðsins má eingöngu verja í þarfir hafnarinnar. Hreppsnefnd veitir fé úr sjóðnum, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Reikningar hafnarsjóðs endurskoðast með reikningum hreppsins.

Öll gjöld samkvæmt reglugerðinni má taka lögtaki.

XI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

27. gr.

Um skaðabótaskyldur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af óvilhöttum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð var lokið.

Yfirmatið skal fara fram af dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við matið greiðir sá, er þess hefur krafizt, ef matsuppkastinu verður ekki breytt meira en sem nemur 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

28. gr.

Enginn, sem hefur bakað sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarstjóri tekur gilda.

29. gr.

Enginn skipstjóri má vænta þess, að fá afgreiðslu hjá lögreglustjóra, nema hann með vottorði frá hafnarstjóra sanni, að hann hafi greitt gjöld þau, er innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða.

30. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi né umboðsmaður hans samkv. 11. gr. Ef stýrimaður er eigi á skipi má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt og skipstjóri hefði fengið hana sjálfur.

31. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að 10000 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Hólmavíkur.

97

1. júní

32. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og landingarbætur, til að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð nr. 21 8. apríl 1937 fyrir Hólmavíkurkaupþún, ásamt breytingu á henni.

Samgöngumálaráðuneytið, 1. júní 1951.

F. h. r.

Páll Pálmason.

Brynjólfur Ingólfsson.

98

4. júní

REGLUGERÐ

um viðauka við reglugerð frá 7. nóv. 1945, um sölu og veitingar áfengis, er um ræðir í lögum nr 33 9. jan. 1935 og lögum nr 3 4. apríl 1923.

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilit að leyfa tilbúning öls, sem hefur inni að halda meira en 2¼% af vínanda að rúmmáli, til að selja hinu erlenda varnarliði hér á landi.

2. gr.

Þeim, sem leyfi fá til framleiðslu slíks öls, er óheimilt að veita, selja eða láta ölið af hendi til annarra en umboðsmanna yfirstjórnar hins erlenda varnarliðs hér á landi.

3. gr.

Fyrst um sinn þar til öðruvísi kann að verða ákveðið, greiðist framleiðslutollur af öli þessu samkvæmt 4. kafla 3. töluliðs 2. greinar laga nr. 60 1939, um gjald af innlendum tollvörutegundum, og fer um innheimtu gjaldsins samkvæmt téðum lögum, sbr. reglugerð nr. 9 1935.

4. gr.

Dómsmálaráðherra og fjármálaráðherra skipa sinn manninn hvor til að hafa eftirlit með því, að ákvæðum reglugerðar þessarar sé framfylgt.

5. gr.

Fyrir brot gegn ákvæðum laga 24. maí 1951 og ákvæðum þessarar reglugerðar skal refsa samkvæmt 15. gr. laga nr. 33 9. janúar 1935, sbr. 33. gr. sömu laga.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt bráðabirgðalögum nr. 67 24. maí 1951, um breyting á áfengislögum nr. 33 9. janúar 1935, öðlast þegar gildi.

Reglugerð nr. 179 7. nóv. 1940 er úr gildi felld.

Í dómsmálaráðuneytinu, 4. júní 1951.

Bjarni Benediktsson.

Ragnar Bjarkan.